

РЕШЕНИЕ

№ 2202

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **638** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба на “30К Солар“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез адв. Д. Д., с посочен адрес за съобщения в [населено място] [улица], ет. 7, срещу Решение № Ж-688 от 01.12.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР/Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ, вр. чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по подадена от дружеството жалба вх. № Е-13-273-1121/28.10.2022 г. срещу „Електроразпределение Север“ АД (Е. Север). Жалбата съдържа подробни аргументи в подкрепа на тезата за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че актът на КЕВР е немотивиран, издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК, а оттам и при неправилно приложение на относимите материалноправни разпоредби от ЗЕ и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Оспорващият изтъква, че актът на КЕВР преповтаря аргументите на Е. Север, без да е изложена ясна обосновка за причините, поради които заявената Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно напрежение (СрН). Акцентира, че Е. Север не е представило конкретни доказателства за твърдяната висока концентрация на обекти за производство на електроенергия от ВЕИ и ниското потребление от обекти

на клиенти в района и С. „1 Г.“, поради което цялата енергия от заявената за присъединяване Ф. щяла се изнася в електроразпределителната мрежа СрН и няма да бъде консумирана на ниво ниско напрежение (НН) в района. В тази връзка се сочи, че липсват конкретни данни за съществуващото натоварване и евентуално увеличаването му след присъединяване на процесния обект, който пропуск КЕВР неправилно не била санкционирала със съответните предписания за издаване на становище с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП "1 Г.". Твърди се, че не е спазена процедурата по глава IX, раздел I от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3), като при проверката не са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Комисията не е изследвала правните, фактически и технически условия за присъединяване. По разбиране на жалбоподателя не е отчетен принципа за "икономично разпределение в енергетиката", който би се реализирал именно, ако се извърши присъединяване на ниско напрежение, както е поискало дружеството. Сочат се за нарушени и конкретни задължения по предоставената лицензия, като Е. Север е избрало подход, който не защитава интересите на потребителите, а това от своя страна е в пряко противоречие с изискванията на чл. 116, ал. 2 и 3 ЗЕ. Позовавайки се на разпоредби от ЗЕ и Наредба № 6 жалбоподателят застъпва позиция, че нито Е. Север, нито КЕВР са обосנוвали преценката си относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. - средно напрежение, а не ниско напрежение. На отделно основание се твърди, че не е обоснована необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е., довело до утежняване на дружеството със заплащане на поисканата такса от 7748 лева. Акцентира се, че предвиденото в чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 съгласуване от операторите на разпределителните мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение не представлява проучване за присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи в одобрената от КЕВР цена на Е. по позиция "2.1 Проучване за присъединяване на електрически централи с обща инсталирана генераторна мощност до 15MW включително" на стойност 7 848 лв. Според жалбоподателя изискването на Е. за заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 няма нормативно основание и тази цена не е определена по надлежния ред.

По тези и допълнително изложени в становище от 14.03.2023 г. аргументи се претендира отмяна на Решение № Ж-688, връщане на преписката на Комисията със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. Б., в с.з. и допълнително в писмени бележки, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна – Е. Север, в с.з. се представлява от адв. Г., която застъпва позиция за законосъобразност на обжалвания акт, респ. неоснователност на инициираното от „30К Солар“ ЕООД оспорване.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 75-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „30К Солар“ ЕООД е собственик на УПИ VIII-116, УПИ IX-116 и УПИ X.- 116, кв. 7 по плана на [населено място], [община], област С., видно от приложен по делото Нотариален акт за продажба на недвижими имоти № 28, том VIII, рег. № 2981, дело № 346 от 2020 г., вписан в Служба вписванията С. по вх. рег. № 6202 от 24.11.2020 г., вх. рег. № 6206 от 24.11.2020 г., акт № 133, том XV, дело №2441/2020 г.

На 14.01.2022 г. дружеството е подало до Е. Север искане за проучване на условията за присъединяване на предвидена за изграждане в УПИ VIII-116 фотоволтаична електрическа централа (Ф.) към електроразпределителната мрежа (неотговарящи на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ) – л. 23-25 от делото.

На 19.01.2022 г. дружеството е уведомено, че искането не съдържа данни относно номиналната изходна мощност на заявената Ф. и номиналното изходно напрежение на инверторите.

На 19.01.2022 г., в 17:16 часа, законният представител на жалбоподателя е предоставил коректно попълнено искане със заявена номинална изходна мощност на Ф. 60 kW.

Искането е регистрирано с вх. №[ЕГН]/20.01.2022 г.

На 23.03.2022 г., позовавайки се на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, Е. Север е изпратило писмо изх. № П.-202#1 към оператора на преносна мрежа – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (Е.) за съгласуване на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение. С искането са подадени следните технически данни за начина на присъединяване на централата: мощност на централата в MW: 0,060 MW; сумарно а електропровод „Г.“ 20 kV в MW: 0,430 MW – инсталирана мощност от производители; 0,600 MW – средна максимална консумация от обекти на клиенти; чрез полагане на нова захранваща кабелна линия 20 kV от главна разпределителна уредба в имота на клиента до съществуващ или новоизграден СРС 20kV от електропровод „Г.“ на подстанция „А.“ 1102/20 kV съгласно предписания на системния оператор и приложена на л. 141 еднолинейна схема с технически данни на присъединителните съоръжения. В т. 7 от техническите данни е посочено ниво на напрежение: средно напрежение – 20kV.

На 28.03.2022 г. заявителят „30К Солар“ ЕООД е уведомен за това развитие на процедурата с писмо изх. № 5934528 (л. 107), в което Е. Север е посочило, че предоставянето на положително становище от Е. е задължителна предпоставка за реализиране на процедурата по присъединяване на електрическите централи. Изразено е уверение, че след получаване на становище от Е., Е. Север ще предостави становище с условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа.

На 01.04.2022 г. в Е. Север е постъпило писмо от Е. с изх. № ЦУ-Е.-2891#1/31.03.2022 г. (л. 103), с което основание чл. 102, ал. 3 от Наредба № 6 е изискана такса за проучване в размер на 7 848,00 лв. с ДДС.

На 04.04.2022 г. Е. Север е издало проформа-фактура №[ЕГН] на стойност 7 848,00 лв. Тази сума не е била платена от „30К Солар“ ЕООД, вкл. към датата на сезирането на КЕВР с жалба с вх. № Е-13-273-1121/28.10.2022 г.

За изясняване на правния спор е необходимо да се маркират накратко застъпените пред КЕВР становища:

Оспорващото дружество е възразило, че действията на Е. Север са незаконосъобразни

и по същество представляват отказ за издаване на становище за присъединяване. Електроразпределителното дружество не се е съобразило с изискванията на чл. 116, ал. 2 ЗЕ и не е определило технически възможното място на присъединяване след „анализ на техническите възможности“, което ако е било направено е щяло да се установи, че централата следва да се присъедини на ниво ниско напрежение, в намиращия се на метри трафопост, собственост на Е. Север. В тази връзка е изразена позицията, че определеният от Е. начин на присъединяване на ниво средно напрежение не е икономически най-целесъобразен. Пред КЕВР дружеството е оспорило и производството по изпращането за съгласуване с Е. на условията за присъединяване. Жалбоподателят е твърдял, че не е необходимо съгласуване с Е. съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, поради факта, че централата следва да се присъедини на ниво НН. Изложено е, че след присъединяване на новата Ф. към ТП Г. 1, в режим на максимално производство сумарната мощност от мрежа ниско напрежение (при нулева консумация от присъединените на ниско напрежение клиенти) при инсталираната мощност на трансформатора ще позволява износа към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия. В действителност към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата, която няма да се консумира от клиентите, присъединени към мрежа ниско напрежение на ТП Г. 1. Тази консумирана енергия ще е с минимални разходи за Е. Север — само загуби от пренос през мрежа ниско напрежение, като няма да съдържа загуби от пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация на енергията от средно на ниско напрежение. Разликата от произведената енергия и консумираната ще се трансформира от ниско на средно напрежение, ще отиде до съседния най-близък ТП и ще се консумира от присъединените му клиенти. Във всички случаи тази енергия ще се транспортира с много по-малки загуби по мрежите, отколкото, ако е произведена от големи централи, присъединени към преносната мрежа и отдалечени на значително по-голямо разстояние от мястото на консумация, сравнено със заявената Ф.. Енергията за клиентите, присъединени към ТП Г. 1, вместо да се консумира на ниско напрежение при първия случай, ще трябва да се пренася по мрежа средно напрежение и да се трансформира от средно на ниско напрежение и пренася по мрежа ниско напрежение до клиентите.

В отговор от Е. Север дружеството се е позовало на извършена проверка, която била установила, че към най-близкия съществуващ ТП Г. 1 е присъединен 1 бр. Ф. (30 kV). Т. е с трансформаторна машина 100 kVA, при среден товар от обекти на клиенти около 11 kW съгласно приложен товаров профил. Във връзка с режима на работа на захранващия електропровод 20 kV в района — В. „Г.“, е посочено, че товарът от обекти на клиенти е около 600 kV, при присъединени/инсталирани и в процес на присъединяване на генериращи мощности от възобновяеми енергийни източници с обща стойност 2500 kW. Това обуславяло характера и посоката на товарите по извода, с връщане/генериране на електрическа енергия в захранващата подстанция „А.“ 110/20 kV. Изложено е, че електроразпределителната мрежа на Е. Север е част от електроенергийната система и е конструирана да трансформира като поток на електроенергия от средно към ниско напрежение, така и в обратна посока. В тази връзка, поради високата концентрация на обекти за производство на електроенергия от ВЕИ и ниското потребление от обекти на клиенти в района и С. „1 Г.“, цялата енергия от заявената за присъединяване Ф. щяла се изнася в електроразпределителната мрежа СрН и няма да бъде консумирана на ниво ниско

напрежение в района. Заявено е също, че за устойчивата работа на електроенергийната система е важно и целесъобразно инжектираната в електроразпределителната мрежа мощност да бъде съгласувана с оператора на преносната мрежа Е. съгласно разпоредбите на Част трета, Глава четвърта от Наредба № 6. М. оператор отговарял за надеждното функциониране на електроразпределителната мрежа НН и СрН и поради това му било вменено да определя условията и реда за присъединяване на нови обекти. Това задължение произтичало както от разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 5 ЗЕ, така и от чл. 53, ал. 1 от Наредба № 6.

След провеждане на процедурата по чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 3 е издадено обжалваното Решение № Ж-688, в което Комисията след възпроизвеждане на описаните по-горе факти и обстоятелства е счела жалбата за неоснователна, приемайки, че Е. Север е спазило нормативните изисквания в Наредба № 6 и разписаните етапи по проучването, а „30К Солар“ ЕООД не е извършило плащането на цената за съгласуване от Е., което било пречка за завършване на процедурата по издаване на становище за условията за присъединяване на заявената централа. На възраженията на оспорващия е отговорено с цитиране на съдържанието на чл. 56, ал. 5 от Наредба № 6, според който лицето, получило становището по ал. 1, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ. Посочено е, че за да бъде изпълнено изискването на цитираната разпоредба, следва да има наличие на издадено становище по реда на наредбата, каквото в настоящия случай липсвало Е. Север не е издало становище, което да е предмет на обжалване, тъй като не била проведена и завършена процедурата по чл. 53, ал. 2 Наредба № 6.

С тези мотиви и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, Комисията е прекратила административното производство по жалба с вх. № Е-13-273-1121/28.10.2022 г., подадена от „30К Солар“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Решението е връчено на дружеството на 13.12.2022 г. (л. 50).

Жалбата до съда е депозирана чрез административния орган на 23.12.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от лице, имащо право и интерес от оспорването, в срока по чл. 13, ал. 9 ЗЕ, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Проверяваното Решение № Ж-688 изхожда от компетентен орган, съобразно законовите му правомощия съгласно чл. 22, ал. 1 ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Издадено е при спазване на изискващата се писмена форма, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са се отразили на правилното прилагане на материалния закон.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните

услуги.

Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са уредени в Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. По силата на чл. 144, ал. 1 от цитираната наредба при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

В конкретния случай КЕВР е изискала само становище от Е. Север, без да установи правнорелевантните обстоятелства и без да събере относимите доказателства. Комисията неправилно е интерпретирала фактите относно заявената за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север Ф. с инсталирана мощност 60 kW. Игнорирани са възраженията на оспорващото дружество във връзка с подхода на Е. да определили условия за присъединяване към разпределителната мрежа средно напрежение – към въздушен електропровод „Г.“ 20KV от подстанция „А.“, вместо към мрежа ниско напрежение – към съществуващия на метри трафопост ТП Г. 1 в [населено място], което според жалбоподателя е било най-целесъобразното и икономически обосновано разрешение. Именно предвиденият от Е. начин на присъединяване на Ф. е бил спорен между страните, поради което Комисията е дължала преценка дали са налице данни и доказателства, че определените от електроразпределителното дружество условия съответстват на разпоредбата на чл. 116, ал. 2 ЗЕ, съгласно която операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. Същевременно, предвиденото от Е. и оспорено от „30К Солар“ ЕООД присъединяване на ниво СрН е предопределило иницирираното съгласуване с Е., а оттам и изисканата такса от 7848 лв. съгласно позиция 2.1 от Решение № Ц – 27 от 28.07.2016 г. на КЕВР. Няма спор, че тази такса не е платена, а именно на това обстоятелство е основан изводът на КЕВР за неоснователност на жалбата.

Комисията е прекратила административното производство, без да даде отговор на множеството искания и възражения на жалбоподателя, които показват, че правният спор, заявен пред органа, е имал други очертания. Проявената пасивност е довела до постановяването на акт при неизяснена фактическа обстановка, която в противоречие с доводите на ответника сочи на неизпълнено задължение от страна на Е. Север да изготви и предостави в нормативно определения срок становище за присъединяване на заявената Ф., а оттам и на неизпълнени лицензионни задължения съгласно чл. 3.2.2 и чл. 2.1 от предоставената Лицензия.

В жалбата, с която е сезирана Комисията, са изложени множество твърдения, оборващи становището на Е. Север, че Ф. следва да се присъедини към електропреносната мрежа на ниво средно напрежение към електропровод "Г." 20 kV от подстанция „А.“, вместо на ниско напрежение към намиращия се на метри трафопост, собственост на Е. Север. Възражено е, че определените условия за присъединяване към мрежа средно напрежение биха изисквали изграждане на нов ТП от и за сметка на заявителя, а същевременно не водят до намаляване на технологичните разходи за енергийната система. Предвид данните за мощността на монтирания в трафопоста за ниско напрежение трансформатор, дружеството е посочило, че след присъединяване на фотоволтаичната централа в режим на

максимално производство и при нулева консумация на присъединените клиенти, инсталираната в трафопоста мощност ще позволява износа към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия. В действителност към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата между произведената и непотребена от клиентите в мрежата енергия и то с минимални разходи за Е. Север - само загуби за пренос през мрежа за ниско напрежение, т.е. без загуби за пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация от мрежа средно напрежение към мрежа – ниско напрежение. Изразено е становище, че при присъединяване на НН енергията ще се транспотира с много по-малко загуби, отколкото, ако е произведена от големи, но отдалечени централи.

На нито едно от посочените възражения КЕВР не е отговорила в решението си. Не е изискана и информацията, необходима за проверка на определената от Е. Север точка на присъединяване. С това е нарушена разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от Наредба № 3 От КЕВР е била дължима преценката доколко Е. Север е представило убедителни доказателства относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение. Следвало е да се отговори доколко предложението от мрежовия оператор вариант Ф. да се присъедини към електроразпределителната мрежа на СрН към електропровод "Г." 20 kV от п/ст "А." не причинява допълнителни неудобства, вкл. допълнителни разходи с оглед твърдението на инвеститора, че при това процедиране ще се наложи да бъде изграден нов трафопост от и за сметка на дружеството, а същевременно предвиденото присъединяване на ниво СрН не би намалило технологичните разходи за енергийната система. Необходимо е било да се провери налице ли е свободна мощност и разстояние от Ф. до ТП 1 Г., при което най-оптималната схема за присъединяване да е на ниско напрежение, или техническите възможности за присъединяване са налагали то да се извърши на ниво средно напрежение. С оглед разпоредбата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 Комисията е следва да провери с всички процесуални способности твърдението на Е. Север за установена необходимост за присъединяване на обекта към мрежа средно напрежение и необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение.

Що се отнася до правомерността на извършеното съгласуване по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, съдът намира, че в случая нормата е неприложима, т.к. се отнася за случаите на подадено искане за присъединяване към разпределителната мрежа средно напрежение, каквото обаче „30К Солар“ ЕООД не е заявило. Предвиденото в нормата съгласуване не представлява проучване за присъединяване на обекта към преносната мрежа и не съответства на включените по количества и обем разходи в одобрената от КЕВР цена от 7848 лв. по позиция 2.1 от Решение № Ц-27/28.07.2016 г. Касае за отделни етапи по присъединяване. Поради това процедурата по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 не е обусловена и за нея не се дължи такса съгласно чл. 51, ал. 6 от Наредба № 6. КЕВР е следвало да констатира, че изисканата от Е. Север цена няма нормативно основание и тази цена не е била определена по надлежния ред. Същевременно именно поради неплащането ѝ дружеството не е получило исканото становище за присъединяване.

В заключение и във връзка с представеното от жалбоподателя Решение № Ж-125/07.02.2023 г. на КЕВР, съдът намира за необходимо да отбележи, че същото не е предмет на настоящия съдебен контрол, но от друга страна показва различният подход и практика на Комисията, която влиза в противоречие с принципното правило

при еднакви условия сходните случаи да се третират еднакво.

Всичко изложено обосновава извод за основателност на инициираното оспорване на Решение № Ж-688, което като незаконосъобразно, следва да бъде отменено, като преписката се изпрати на Комисията за ново произнасянето при съобразяване на указанията в мотивите на настоящия съдебен акт по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси. Съобразно приложените по делото разходо-оправдателни документи същите възлизат на 1010 лв., в т.ч. 50 лв. държавна такса и 960 лв. заплатен адвокатски хонорар, като сумата следва да се възложи на ответника.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София –град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-688 от 01.12.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалбата на „30К Солар“ ЕООД с вх. № Е-13-273-1121/28.10.2022 г. при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „30К Солар“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноси по делото в размер на 1 010,00 (хиляда и десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: